

partituri, cu atât mai mult cu cât este încă crudă, neobișnuită cu scena și pretențiile sale. Îi dorim o evoluție frumoasă și mai ales să-și dezvolte partea superioară a corpului, o anumită trăire a sentimentului dansului.

Shuhei Yoshida are ușurință în sărituri, este un bun porteur și a rezolvat cu ușurință cerințele tehnice.

Cele patru cupluri au fost: Raquel Gil-Bergstrom, Akane Ichii, Nastazia Philippou, Remi Tomioka, Valentin Stoica, Egoitz Segura, Takahiro Tamagawa, Alessandro Audisio.

Corpul de Balet a fost omogen și bine instruit de maeștrii de repetiții Florica Stănescu, Petruța Almosnino și Laura Blică Toader.

Orchestra a fost condusă cu mult simț muzical, dar și coregrafic de Tiberiu Soare, un muzician serios pregătit și exigent cu el însuși în dorința de a tălmăci o partitură coregrafică, urmărind cu atenție pașii dansatorilor.

Spectacolul a fost bine pregătit, echilibrat prin reunirea a trei stiluri de coregrafii, care relevă, de fapt, pe trei coregrafi aparținând unor momente diferite, având o concepție despre

dans total distinctă, ceea ce ne oferă o interesantă retrospectivă a unor maniere de dans, care din păcate, sosesc la noi mult prea târziu. Este mai bine, astfel, decât niciodată.

Așteptăm să vedem și alte coregrafii moderne pentru a ne familiariza cu ceea ce se-ntâmplă în lumea dansului. Asta nu înseamnă că nu putem și nu avem obligația să repunem în repertoriu și coregrafi români de prestigiu, care au fost uitați, din păcate și care au spus ceva pentru istoria dansului românesc.

**Mihai-Alexandru
CANCIOVICI**

Concertul vocal-simfonic de la Lyra

Pentru iubitorii marii muzici trăitori în mileniul III, Brăila revine la o normalitate până nu demult doar visată. Concertele de muzică clasică răsună și sună din ce în ce mai bine, iar meritul e în acest caz al Instituției Publice de Spectacole „Lyra” – bugetată de la Consiliul Județean, condusă de Ionuț Balaban. Un astfel de eveniment, care strălucește mult după ce s-a încheiat, a fost concertul vocal-simfonic din 5 mai 2016, susținut de soliști și de Orchestra de Cameră „George Cavadia” a Filarmonicii Lyra sub bagheta colonelului Petrea Gogu – conducător al Muzicii Militare a Garnizoanei Brăila, profesor,

compozitor, aranjour. Soliștii au fost Alexandru Burcă – la pian, Tereza Ganju – violoncel, soprana Cerasela Popa, baritonul Laurențiu Mocănescu, corul Teatrului Muzical „Nae Leonard” din Galați dirijat de Daniel Marcel Nistor.

Compoziții de Ludwig van Beethoven, Wolfgang Amadeus Mozart, George F. Handel, Franz P. Schubert, Tomaso G. Albinoni, Cesar Franck, Giuseppe Verdi, Carl Orff, Paul Constantinescu au prins viață în cele mai frumoase formule. Ca de fiecare dată când la pupitrul dirijoral se află col. Petrea Gogu, muzica te cuprinde cu o forță magică și te învăluie, discret și tandru ori cu puterea unei îmbrățișări energice, invitându-te la o caldă și

revigorantă reverie. Si dacă piesele au fost alese astfel încât să fie în bună vecinătate și să absoarbă din prea plinul componistic exact doza utilă de frumos, de armonie, de sensibilitate, de emoție și căldură, muzicienii s-au străduit și au reușit să dea viață măiastru acestor pagini. Cel care a dat tonul, dirijorul Petrea Gogu – un maestru al genului care de 25 de ani la Brăila transferă magia muzicii în lumea de zi de zi, a oferit publicului încă un motiv de mândrie: că se află în preajma unui as al baghetei, un magistru al rearanjărilor orchestrale alcătuite din sonorități foarte bine dozate. Cu o matură dar sensibilă abordare dirijorală, Petrea Gogu reușește de fiecare dată, iar acum liniștea senină a sălii cu un public fermecat a confirmat-o, să configureze sonor o lume a perfecțiunii muzicale așa cum ne place să credem că o înțelegem când îi audiem pe marii compozitori. Cei 37 de instrumentiști ai orchestrei, brăileni și gălățeni, au devenit un corpus al perfecțiunii muzicale, ca și cum autorul paginilor s-ar fi aflat undeva în culise și ar fi dat, cu migală și reverență față de public, toate indicațiile. Pasaje vii, tonuri calde, efluvii de visare ori tumult clocotitor, emoții din cele mai diverse și greu de transpus în cuvinte după ce ele s-au revărsat muzical în ureche, în inimi, în cugete au stat să dea seama despre un concert măiastru conturat cu o orchestra minunată, condusă „cu mână de fier în mânășă de catifea” de Petrea Gogu. Linia delicată a frazei melodice, pasajele în forță, gravitatea ori gingășia tonului compozițional au fost pe rând în acustica sălii contururi bine creionate în peisajul concertistic al serii. Farmecul și emoția bine transmise de tânărul Laurențiu Mocănescu – baritonul din Muzica Militară pe care l-am audit din nou cu plăcere, acuratețea de care dă dovada în interpretare soprana Cerasela Popa, sensibilitățile și căldura transpuse cu dozaj parcă farmaceutic de Tereza Ganju la violoncel, dansul frenetic al degetelor pe claviatura pianului în care magicianul a fost de această dată tânărul Alexandru Burcă – urmărit cu mare emoție de mama sa, din sală, profesoara de pian Adriana Burcă, au fost de un firesc fără cusur în seara devenită magică. Corul gălățean a sunat și el impecabil. A fost o de neuitat dată de concert în Palatul Lyra – revalorizat și repus în circuit de medicul, scriitorul și muzicologul Nicu Teodorescu imediat după decembrie 1989 – unde, în urmă cu peste 135 de ani a început să se scrie muzical istoria la Brăila.

Armanda FILIPINE